

Patruoctul

ORGAN AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN PENTRU JUDEȚUL ARAD

Trăiască 1 Mai

ziua solidarității
internaționale
a celor ce muncesc!

Solidaritatea celor ce muncesc

de CUEDAN PETRU

Secretarul Comitetului Județean Arad al P. M. R., deputat de Arad

Ziuă de 1 Mai 1948 se sărbătorește sub semnul luptei clasei muncitoare și a tuturor celor ce muncesc, împotriva imperialismului atâta timp cât războiul, a luptei popoarelor dornice de libertate și pace împotriva imperialiștilor aducători de robie, foamete și războiu.

Dela un capăt la altul al lumii ciocoteste lupta popoarelor asuprite pentru câștigarea libertății și independenței lor naționale, lupta oamenilor muncii pentru a scăpa de jugul exploatareii capitaliste.

In Spania, al cărei popor cu mulți ani înainte, s'a ridicat la luptă împotriva fascismului, astăzi încă domnește cu ajutorul și voia clicilor reacționare din America și Anglia, blestematul călău al poporului spaniol, Franco. Gem închisorile cu cei mai buni fii ai Spaniei, comunisti, socialisti, fără de partid și execuțiile se în lanț.

Imperialiștii, fără rușine, caută să salveze regimul de teroare din Spania. Senatul american a votat hotărârea de a introduce Spania în așa zisul plan de ajutorarea Europei. Numai revolta opiniei publice din lumea întreagă împotriva acestui gest nerușinat de sprijinire a acestui regim sângeros fascist, i-a silit pe stăpânii dolarului să renunțe și să anuleze hotărârea.

In Grecia, cu tot ornamentul anglo-american, cu toate sfaturile consilierilor militari americani, eroare, decapitării deportării de patrioți — armata democratică a guvernului Markos se întinde și controlează o bună parte din teritoriul țării. Trupele marșarha fasciste sferă înfrângeri. Guvernul popular al generalului Markos, este sprijinit de majoritatea covârșitoare a poporului grec.

Intr'un alt colț al lumii, în China,

un popor de câteva sute de milioane de suflete luptă pentru libertate și pace.

Șiroaie de dolari se scurg dela Washington și New York, tancuri, avioane, consilieri militari sunt trimiși în ajutorul regimului fascist-moscovist al lui Chiang-Kai-Shek.

În lupta acestui armate populare chinăse, mureau zi de zi noi populații. Orașe, divizii întregi ale lui Chiang-Kai-Shek sunt distruse și armatele populare dau victorioase ofensive lor.

Frământări puternice sgudue coloniile, provocând serioase îngrijorări imperialiștilor exploatare ai acestor colonii și ai popoarelor lor.

In Columbia poporul s'a revoltat împotriva conducătorilor vânduli imperialiștilor americani, tocmai în acea zi când în capitala acestei țări se ținea conferința pan-americană, prezent fiind și reprezentantul im-

perialismului american, generalul Marshall. Poporul revoltat a pătruns în sediul unde avea loc conferința, ocupând edificiul. Actele conferinței au fost arse, iar Marshall a trebuit să părăsească Columbia.

In Italia amestecul deschis al Statelor Unite, teroarea deslănțuită de guvernul de Gasperi și achiunea Vaticanului n'au putut împiedeca la parte importantă a poporului să și dovedească atașamentul față de forțele Frontului Democratic Popular.

Pretutindeni forțele populare, conduse de Partidele Comuniste și de cele muncitorești — formate prin realizarea unității organizatorice și politice cu social-democrații de stânga — duc cu hotărâre lupta pentru libertatea și independența popoarelor respective.

Imperialiștii se compromit chiar și în fata muncitorimii din propriile lor țări. Astfel, imperialiștii englezi au pierdut încrederea poporului lor, prin călcarea promisiunilor lor electorale și prin aservirea acestuia imperialismului american. In centrul focarului imperialismului, Statele Unite ale Americii, forțele democratice progresiste reușesc să formeze un al treilea partid, cu concepții progresiste. In fruntea acestei mișcări este Henry Wallace, fostul vicepreședinte al USA, un prieten al păcii și colaborării internaționale.

In ciuda tuturor măsurilor antimuncitorești și aplicării legii Taft-Hartley, sute de mii de muncitori luptă pentru o viață mai bună.

Clicile vârfurilor imperialiste trebuie să lupte cu poporul propriu, peaca li încercă în executarea planurilor de cotropire.

Asa luptă și în aceste condițiuni sărbătorește oamenii muncii din țările care sunt ocupate de imperialiștii cotropitori, sau sunt sub influența lor.

Ziua de 1 Mai 1948 în țările cu democrație populară este întâmpinată prin muncă de reconstrucție, cu angajamente concrete de realizări, îndepliniri de planuri de producție înainte de termen, muncă voluntară, pentru reconstrucția țării.

In Republica Populară Română oamenii muncii întâmpină și sărbătorește 1 Mai liber, stăpâni pe soarta lor proprie.

Această mare zi de sărbătoare a oamenilor muncii este întâmpinată cu fapte concrete în producție. Clasa muncitoare din țara noastră întâmpină această zi unită într'un singur Partid, avangarda ei de luptă: Partidul Muncitoresc Român, diriguitorul și cărmuitorul tuturor acțiunilor de realizări și reforme în interesul celor ce muncesc.

Și ne amintim, cum un an înainte

Puterea de Stat în mâna poporului

de BELLE PETRE

membru în Comitetul Județean P. M. R., președintele județului Arad

Grecia, dar hotărâta și consecventă a fost lupta oamenilor muncii, în frunte cu clasa muncitoare, condusă de partidul ei de avangardă pentru înălțarea greutăților de ordin politic și economic, rămase ca o urmă a războiului, a manevrelor reacțiunii și, bineînțeles, a regimurilor burghezo-moscovitești.

Prin această luptă s'a înfăptuit unitatea organizatorică, politică și ideologică a clasei muncitoare la cadrul P.M.R.-ului, s'a realizat alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și intelectualitatea progresistă, în cadrul Frontului Democratiei Populare, s'a înfăptuit unitatea politică și morală a poporului român cu naționalitățile conlocuitoare în cadrul Republicii Populare Române. Reformele din toate sectoarele de viață, economice, politice, culturale înfăptuite până acum în țara noastră, sunt rezultatele străduințelor de muncă și de luptă a oamenilor muncii, în frunte cu clasa muncitoare. Astăzi, este un fapt împlinit trecerea puterii de Stat în mâinile oamenilor muncii.

Asa după cum declara și tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, vorbind în Marea Adunare Națională despre noua Constituție: „Schimbarea principală care s'a produs în acest răstimp în țara noastră, constă în aceea că forțele populare, reprezentând imensa majoritate a poporului, au smuls puterea de Stat din mâna clasei exploatare. Caracterul Statului nostru este determinat

de faptul că puterea politică nu se mai află în mâinile reprezentanților marelui capital parazită sau a moscoviei, ci în mâinile reprezentanților clasei muncitoare, a țărânimii muncitoare și ai intelectualității legate de popor". Într'adevăr, Republica Populară Română — așa cum stă scris și în Constituția nouă și în realitate — este un Stat popular, unitar, independent și suveran, în care întreaga putere de Stat emană dela popor și aparține poporului, care prin organe reprezentative ale clasei democratice își exercită puterea. Toată activitatea Adunării Naționale, a guvernului și a tuturor instituțiilor de Stat, este îndreptată pentru ridicarea nivelului de viață material, moral, cultural, politic și sanitar a oamenilor muncii dela saute și orase. Toate măsurile și dispozițiunile luate prin factorii de răspundere contribuie la apărarea și consolidarea democrației populare din Republica Populară Română, contribuie la ridicarea conștiinței civico-politice a maselor populare.

Aceasta, pentru că democrația populară în posturile de răspundere sunt astăzi oameni, eșii din rândurile oamenilor muncii. Luptătorii ei mai dărji și cei mai neobosiți ai clasei muncitoare, ai țărânimii muncitoare și ai cărmuitorilor cinstiți, conduc treburile obștești, având un singur obiectiv: bună starea și fericirea poporului. În munca și lupta pentru ridicarea poporului muncitor, aparatul de Stat din orice sector de activitate, administrativ, economic, cultural, sanitar, trebuie să fie alături de frământările maselor populare, de problemele lor, pe care trebuie să le rezolve în modul cel mai drept și mai democratic, pentru a contribui la bună starea și fericirea poporului. Aparatul de Stat în democrația populară nu mai este în slujba clasei exploatare, nu mai este un instrument de asuprire, nu mai este și nu trebuie să fie cu mentalitatea de servilism față de bogătași, ci este în slujba ridicării poporului, care

(Continuare în pag. 10)

Trăiască Partidul Muncitoresc Român,
avangarda clasei muncitoare,
forța conducătoare a
democrației din România!

te care era situația. O economie distrusă, inflația în toi, poporul suferind de pe urma secetei și a sabotajului, a celor care mai ocupau anumite posturi de conducere în stat și în viața economică a țării. Prin lupta unită a poporului o mare parte a greutăților au fost depășite, înkăturate. Viesparul manist, unde moșierii expropriati, proprietarii de fabrici, bănci, criminalii de războiu nepedepsiți, elaborau planuri trădătoare, a fost distrus. Ei doreau să ne vândă din nou bogățiile țării imperialiștilor din America și Anglia, ei visau timpuri când să pornească cu biciul deasupra capetelor plecate ale muncitorilor și țărănilor aruncați din nou în robia exploatareii.

Poporul însă i-a trezit la realitate, aruncându-i acolo unde este locul trădătorilor și jefuitorilor poporului, la ocnă.

A urmat apoi alungarea din guvern a lui Tărărescu cu prietenii săi, apărători ai intereselor moșierilor, speculanților, exploatareilor și alor lipitori.

La 30 Decembrie 1947, a fost înkăturată încă o piedică din calea progresului: monarhia, stăpânitoare a sute de mii de hectare de pământ, de nenumărate acțiuni în diferitele întreprinderi, cel mai bogat și crâncen exploatare din țară, reprezentant fidel al imperialismului monopolist.

După înkăturarea monarhiei, poporul a instaurat Republica Populară Română, patria tuturor oamenilor muncii.

Lucrurile s-au schimbat radical. Astăzi, țara este condusă de muncitori, țărani, cărturari. Guvernul țării, Marea Adunare Națională și Președintele ei, sunt compuse din oameni veniți de la strung, de la plug și cărturari strâns legați de popor. Ei sunt cei care fac legile și care se îngrijesc de executarea lor.

Armata, care în trecut era folosită ca o unealtă în mâna claselor exploatare, armata care era trimisă peste hotare să lupte contra intereselor poporului nostru, — astăzi este un scut al poporului muncitor, este o armată a poporului, apărătoarea independenței noastre naționale.

Iată cu ce victorii mărele întâmpină oamenii muncii din țara noastră 1 Mai 1948.

Avem o Constituție care emană de la popor. Noua Constituție a Republicii Populare Române, votată de Marea Adunare Națională, deschide noi perspective de dezvoltare economică, politică, socială, poporului nostru.

Cercetând Constituția R. P. R., vom găsi în ea principii și cuvinte care întăresc încrederea noastră în viitor.

Art. 1. din Constituție precizează că: „Republica Populară Română este un Stat popular, unitar, independent și suveran”.

Aceste cuvinte lămuresc odată pentru totdeauna faptul că țara noastră nu mai este și nu va mai fi niciodată o unealtă în mâna diplomaților, industriștilor, financiarilor și a slugilor lor din țară. Politica țării noastre este o politică de apărare a independenței naționale, de participare activă la lupta pentru păstrarea păcii, luptă pe care o duc

țările democratice, în frunte cu U. R. S. S.

Art. 3. al Constituției noastre prevede că în Republica Populară Română întreaga putere de Stat emană de la popor și aparține poporului. Statul este deci în serviciul celor ce muncesc, apărând interesele acestora și nu a unei infime clici exploatare, cum este cazul în țările democratice din Vest și cum era situația în trecut și la noi.

Dar cece trebuie scos mai ales în evidență tocmai în această zi de sărbătoare a muncii, este concepția constituției noastre despre muncă.

Art. 12 al Constituției R.P.R. precizează că „munca este factorul de bază al vieții economice a Statului. Ea este o datorie a fiecărui cetățean”. Pe când în trecut Statul, prin diferite legi votate de parlamentele burghezo-moșieresti, precum și prin puterea executivă: poliția, siguranța, etc., dădea sprijin exploatareilor, azi se traduce în realitate și în fapte principiul stabilit de Constituția noastră, votată de Marea Adunare Națională, că „Statul acordă sprijin tuturor celor ce muncesc pentru a-i apăra împotriva exploatareii și a ridica nivelul lor de trai”.

Oamenii muncii au întâmpinat ziua de 1 Mai prin eforturi mărite în muncă și producție. Marea mișcare în legătură cu muncile voluntare a antrenat mii de oameni ai muncii, care și în orele lor libere înțeleg să contribuie la refacerea țării și la dezvoltarea ei.

Fapte concrete — cum este acela de la linia ferată Pecica-Nădlac, unde lucrează o brigadă de tineri, precum și în fiecare Duminecă mii de muncitori, intelectuali și țărani — dovedesc că această muncă voluntară a devenit și în județul nostru realitate. La fel ne putem mândri cu munca tinerilor noștri brigadierii de pe santierul național „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Bumbăști-Livezeni.

Muncitorimea din fabrici a întâmpinat ziua de 1 Mai prin ino-

valii în producție și prin întreceri în muncă. Una dintre cele mai importante uzine din orașul nostru, „Astra”, este antrenată în marea întrecere cu metalurgistii jugoslavi. Bravii muncitori de la „Astra” au construit în cinstea zilei de 1 Mai prin muncă voluntară un tramvai pentru Municipiu. La fel muncitorii și tehnicienii de la Întreprinderile Comunale, termină până la 1 Mai tramvaiul care a fost programat pe luna Iunie.

Muncitorimea ceferistă a făcut prin muncă voluntară reparația generală a unei locomotive, reparație care s-a terminat chiar înainte de 1 Mai. Ei cinstesc această zi și prin desvelirea bustului eroului clasei muncitoare, Ilie Pintilie.

Muncitorii și tehnicienii de la ITA au câștigat premiul pe țară cu ocazia întrecerilor între cele 21 filaturi. La fel, țesătoria a câștigat drapelul cu ocazia întrecerii între Teba și ITA.

Sunt doar câteva aspecte ale noii atitudini față de muncă care se manifestă în sânul muncitorimii arădane.

Țărănimea noastră este antrenată în mod serios la îndeplinirea și depășirea planului de însă-mântări. Dealtfel, problema însă-mântărilor este o preocupare serioasă pentru toți oamenii muncii de la orașe și de la sate. Astfel, muncitorimea din fabricile arădane, de la începerea campaniei agricole de primăvară, a trimis 53 echipe de lucru pentru reparat unelte agricole.

În Republica noastră Populară conducerea, împreună cu poporul, se străduiește să rezolve problemele economice în favoarea celor mulți.

La noi nu se aruncă cerealele în mare pentru că unii să poată menține prețul ridicat, inaccesibil pentru cei mulți care să aducă profituri pentru câțiva afaceriști.

Noi, excedentul îl exportăm în Cehoslovacia și în alte țări, impor-

tând în schimbul contravalorii utilajele industriale, materiale de îmbrăcăminte și încălțăminte. Astfel, afară de produsele industriale indigene, care au fost distribuite până în prezent țărănimii noastre prin cooperative, în scurt timp țărănimea din județul nostru se va putea aproviziona și cu mărfuri textile și bocanci sosiți din Cehoslovacia, primind totodată și cantități importante de fire de bumbac țărănesc importat din Uniunea Sovietică. Bineînțeles, produsele textile și de încălțăminte importate vor fi accesibile și populației orășenești, ele punându-se în vânzare în primul rând prin magazinul de Stat, care își va deschide portile în curând.

Țărănimea noastră, având în fruntea ei membrii Partidului Muncitoresc Român, inițiatorii muncilor voluntare, repară și în județul nostru șosele, poduri și execută alte munci voluntare în cinstea zilei de 1 Mai.

Întreg orașul și județul Arad devine treptat un santier al muncii constructive.

Toate aceste realizări se datoresc în primul rând clasei muncitoare, în frunte cu avangarda ei, Partidul Muncitoresc Român, organizatorul și inițiatorul tuturor reformelor înfăptuite în interesul poporului.

Prin înfăptuirea unității depline organizatorice politice și ideologice, muncitorimea și-a consolidat și mai mult pozițiile câștigate, sporind încrederea de care se bucură în ochii țărănimii muncitoare și a intelectualilor legați de popor și tuturor oamenilor muncii. Clasa muncitoare care în trecut a fost cea mai desconsiderată și asuprită, astăzi este forța hotărâtoare a societății în Republica Populară Română.

Ea a chemat la luptă și muncă creatoare țărănimea muncitoare și intelectualitatea atașată de popor, formând Frontul Democrației Populare, oglinda fidelă a unității tuturor celor ce muncesc.

Politica justă în problema națională, lupta dusă contra sovinișmului, a dus la risipirea neîncrederii, astfel că azi masele oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, contribuie la clădirea României noi, România oamenilor muncii.

Sarcinile noastre sunt multe. Ne dăm seama că avem încă foarte multe de făcut. Trebuie să reconstruim țara noastră, ba să facem și mai mult: să lichidăm înapoierea ei economică în care au lăsat-o regimurile exploatare burghezo-moșieresti.

Ziua de 1 Mai ziua internațională a tuturor celor ce muncesc ne este un imbold în această muncă și luptă a noastră, este un imbold în munca pe care o ducem pentru mărirea producției industriale și agricole.

Tovarăși muncitori, muncitoare, tehnicieni și specialiști de toate categoriile! Plugari și plugărițe! Tineri și tinere!

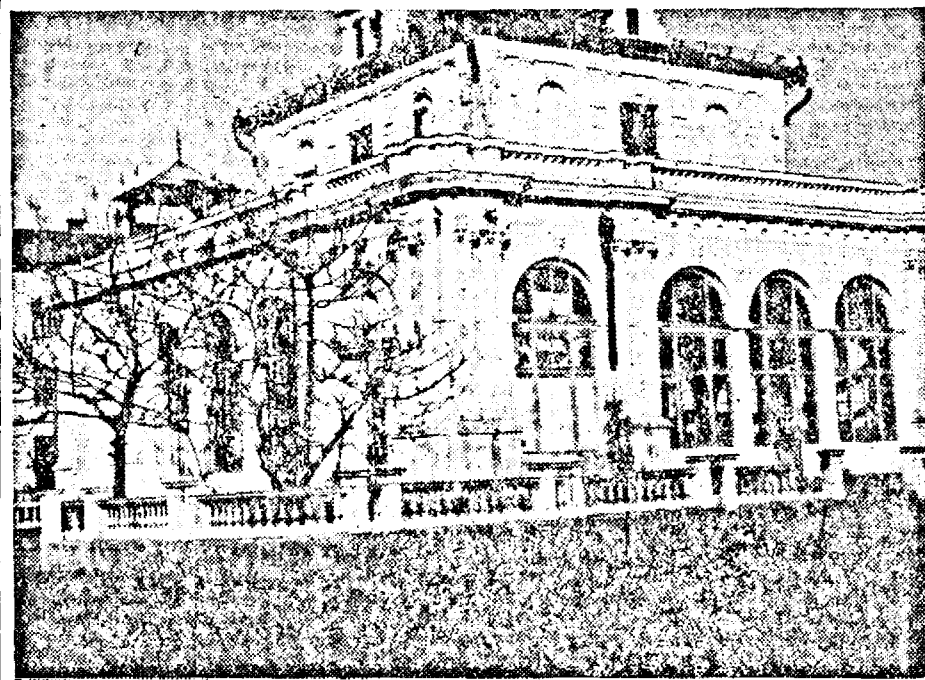
Să dăm un avânt întrecerii în producție, să mărim productivitatea muncii, să întărim disciplina în muncă! Să dăm poporului mai multă forță, mai multe locomotive și vagoane, mai multe textile, mai multă îmbrăcăminte.

Participați cu entuziasm la muncile voluntare, construind noi drumuri, ridicând noi întreprinderi!

Să întărim prin munca noastră Republica Populară Română!

Să contribuim prin lupta noastră la lupta tuturor oamenilor muncii contra imperialismului, pentru asigurarea unei păci trainice.

Trăiască Uniunea Tineretului Muncitoresc organizație fruntașă a întregului tineret!

CASA TINERETULUI

Acest edificiu — refăcut și înzestrat prin munca voluntară a tineretului UTM. — va fi predat tineretului arădan în ziua de 1 Mai

Mândria noastră: muncitori și tehnicieni inovatori

Vorbind despre „sarcinile noastre în domeniul economic”, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus următoarele în raportul său la Congresul Partidului Muncitoresc Român: „O problemă centrală a industriei noastre este problema rentabilității întreprinderilor. Ea trebuie asigurată atât prin mărirea volumului de producție, cât și prin rationalizarea procesului tehnic de producție, prin buna gospodărire a întreprinderilor și în deosebi prin ridicarea productivității muncii — factori esențiali în scăderea prețului de cost”.

Tocmai „rationalizarea procesului tehnic de producție” și „ridicarea productivității muncii” le-au realizat muncitorii arădani care au găsit diferite metode noi de muncă, care au construit diferite dispozitive pentru a ușura procesul de producție și a mări volumul produselor.

Și în rândurile muncitorimii arădane sunt mulți, foarte mulți inovatori. În cadrul acestui articol vorbim numai despre câțiva, dar aceasta nu însemnează că toți ceilalți nu-și au meritele lor. Este incontestabil de pildă meritul muncitorului Fekete Gheorghe dela „Teba” care prin adoptarea unui procedeu mai simplu de spălat, a economisit mii de kgr. cărbune lunar.

Toți acești inovatori, precum și acei care s-au evidențiat în muncă, și-au îndeplinit sarcina trasă de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congres, toți aceștia constituie astăzi mândria noastră, mândria muncitorimii arădane.

Prin inovațiile aduse, acești bravi muncitori au contribuit la înălțarea sectorului economic al Republicii Populare Române, au dat un ajutor prețios luptei pentru propășirea și independența scumpei noastre Republici.

Cum a rezolvat tov. Vuchetich Ioan dela Uzina Electrică ceea ce n'a voit să ne dea Brown-Boveri

Inelele generatoarelor trebuiesc șlefuite din timp în timp, pentruca să nu scadă sensibilitatea colectării energiei electrice. Uzina din Arad a făcut o

cerere la firma Brown-Boveri din Apus, acum patru ani, să ne furnizeze materialul pentru șlefuit. Și a tot așteptat timp de patru ani să vină materialul. Dar se pare că Brown-Boveri nici nu s'a gândit să ne trimită acest material.

Văzând că niciun fel de material

nu mai sosește tov. Vuchetich Ioan s'a gândit cum ar putea rezolva problema. Și s'a pus pe lucru. A construit un dispozitiv acționat de un mic motorăș portativ, cu ajutorul căruia nu numai că se face șlefuitul inelelor în cele mai bune condițiuni, dar și timpul de lucru e mult mai redus. Cca 80 la sută din timp este economisit prin această inovație.

Iată dar cum tov. Vuchetich Ioan dela Uzina Electrică ne-a scăpat de a fi înhâmați lui Brown-Boveri, iată cum a contribuit el la independența economică a Republicii noastre Populare.

Inovația maestrului Moravski Iosif care a contribuit la câștigarea întrecerii pe țară

Ce anume a făcut maestrul Moravski Iosif?

Filatura fabricii ITA era în plin concurs. Toate eforturile erau îndreptate spre ea. Filatura trebuia să câștige concursul. Muncitorii voiau acest lucru, pentruca astfel să spele pata rușinoasă dela 25 Aprilie anul trecut. Și sub povara acestor gânduri, maestrul Moravski Iosif cere într-o zi comisiei de producție a filaturii, să i se permită repararea unei mașini de filat, care poartă numărul 45, ce fusese aruncată la fier vechi de către specialiștii englezi în 1938.

Cum am spus, primul gând a

fost acela de a o repara. Dar când s'a văzut în fața mașinei și-a pus în gând s'o modernizeze.

— Voiu face să fileze nu numai fir tip 12, ca în trecut, ci și fir tip 30.

Zis și făcut. Și într-o bună zi, după multe strădăni, mașina de filat Nr. 45, este predată muncitorilor. Astfel filatura a câștigat o producție zilnică de 150 kgr.

Dar nu numai atât. Maestrul Moravski în tot timpul concursului a dat filaturii 964 fuse, astfel că filatura s'a putut menține la o producție ridicată.

Englezii au aruncat mașina Nr. 45 la fier vechi, pentruca voiau să ne vândă produsele și mașinile lor. Maestrul Moravski a refăcut-o și a modernizat-o, contribuind la majorarea producției dela filatura ITA.

de: LUCACIU T. PETRE

O piesă simplă, dar cu urmări mari, făcută de tov. Szabo Ladislau la Uzina Electrică

Fabrica Astra și în general industria orașului nostru, care se aprovizionează cu energie electrică dela Uzina din Calea Armatei Roșii, a cunoscut până mai acum câțeva vreme zile întregi când erau nevoiți să opreas-

că producția, pentruca uzina nu putea furniza curentul necesar, datorită unor lucrări de curățire a condensatorului turbinei.

In acest condensator, de proporții mari, vin aburii dela turbină și se condensează. Prin această condensare se depun pe țevile care conduc atât aburii, cât și apa provenită din aburi, straturi de tot felul de săruri ce se găsesc în apă, astfel că reduce și chiar anihilează sensibilitatea țevilor.

Curățirea acestor țevi se făcea cu o perie de metal în timp de o săptămână.

Acum tov. Szabo Ladislau a înlocuit peria printr-o piesă de metal turnată și foarte bine șlefuită cu ajutorul căreia țevile sunt și mai bine curățate și numai în 24 de ore. Adică, curățirea se poate face în zi de Duminică și deci fabricile nu mai trebuie să se oprească.

Ceea ce a făcut tov. Szabo Ladislau, este egal cu o ridicare a producției generale din Arad cu cel puțin 10 la sută.

Cele trei inovații ale tov. Dreclin dela „Astra”

Cu toate că are greutatea familiară, cu toate că suferă de ani de zile cu ochii, tov. Dreclin Dumitru dela fabrica „Astra” este mereu preocupat de problemele producției.

Meritul său cel mare constă în construirea:

— unei freze de metal pentru frezat scândura,

— unui șablon pentru fixarea scândurei la frezat,

— unui șablon pentru tăiat petice la fereștrăul mecanic.

Prin introducerea acestor inovații au fost scoși din munca de peti-

cire a scândurilor care au diferite defecte, muncă care de fapt este o regie ce apasă asupra prețului de cost al produselor, 90 la sută din cei ce lucrau la peticire, putând fi puși la muncă mai importante. Pe deasupra noua metodă de peticire însemnează o remarcabilă mărire a producției căci înainte de introducerea acestor inovații, un om făcea zilnic cca 50 petice, până când acum se fac peste 700 petice pe zi.

Ce însemnează o mai rapidă peticire? Însemnează că se pune la dispoziția celor ce îmbracă scheletul de fier al vagoanelor o cantitate mai mare de scânduri, astfel că și munca de umbrăcare a vagoanelor este mult ușurată.

Tov. Suci Teodor dela CFR: o mașină de tăiat țevile de fum ale locomotivelor

Secția cazanerie a Atelierelelor Principale CFR din Arad are un sculer care deși are greutatea familiară, deși nu este tehnician, se preocupă de problema producției. Au-

togenul pe lângă că e costisitor, merge mai greu. Țevile care trebuiesc tăiate în fundul cazanelor cer o muncă grea. Pentru a o ușura, tov. Suci Teodor s'a gândit la o mașină de tăiat țevi cu cuțitul. A și făcut-o. Prin aceasta el a ușurat munca de tăiere a țevilor, scutind pe tovarășii săi de eforturi grele.

Muncitorul Jilcu Ștefan dela Depoul de locomotive CFR a construit vinciul electric

Tot pentru ușurarea muncii și pentru reducerea regiei, muncitorul Jilcu Ștefan dela Depou a atașat la vinciul de mână existent, un motor electric. Prin această inovație s'a redus timpul de ridicare a unei locomotive dela 2 ore la 20 minute, iar, câtă vreme înainte era nevoie de 24 oameni pentru a ridica o locomotivă, acum sunt de ajuns doi oameni.

va în perspectivă și a răspuns în felul următor:

— Mă gândesc la o metodă de spălat locomotivele, care să reducă simțitor consumul de motorină.

((Continuare în pag. 7-a))

Trăiască

clasa muncitoare,
forța conducătoare
a poporului nostru

Tineri și tinere!
Luăți parte cu elan la munca brigăzilor
voluntare de reconstrucție! Luptați pentru
a asigura pacea și independența țării!

PRINTRE BRIGADIERII ARĂDENI PE ȘANTIERUL NAȚIONAL.

Cu ani de zile în urmă pe drumul serpuitor care duce de la Petroșani la Târgu Jiu, prin mijlocul munților, ochii trecătorului nu întâlneau nimic deosebit, în afară de pitorescul specific al regiunii. Apele înegrite de cărbune ale Jiului alunecau la vale, când liniștite, când ușor involburate, fără ca mersul lor să fie turburat.

Pe șoseaua cu multe cotituri, tăiată în stâncă, nu treceau pe atunci decât țărani locali, cu caii lor mici, ce păseau agale, purtând desăgii colorați, plini cu mălaiul adunat în satele din câmpie. De sus de pe creste, dintre brazii deși, răsunau la răstimpuri crâmpie de dină cântată din caval de ciobanii cari își mânau turmele din loc în loc.

O viață liniștită de munte, care se depăna mereu la fel.

Dar iată că suflul vremilor înnoitoare a prins a bate cu putere și în acest colț de țară. Mii și mii de tineri din toate colturile țării au poposit aici, hotărâți să dinamizeze cu elanul lor această viață monotona. Pe malurile Jiului s-a revărsat torentul tinereții. În coastele munților s-au înclăștat târnăcoapele, au izbit cu putere rîngile. Brațele tânăr-vânjoase, dornice de muncă, au început lupta crâncenă cu stâncile dure. Atmosfera freacă de vuietul mașinilor de perforat, de exploziile dinamitei, de șgomotul blocurilor de stânci smulse și prăvălite în apele — de astădată involburate — ale Jiului. Munții gem sub rîngile tot mai adânci din trupurile lor. Din piepturile tinerilor înșirați pe o lungime de peste 20 km. se înalță zi de zi tot mai puternic cântecele de biruință.

În mijlocul munților, de la Livezeni la Bumbesti, 4000 de tineri brigadieri UTM-iști lucrează astăzi pe cel mai uriaș și mai greu șantier de muncă din Balcani, hotărâți ca încă în cursul acestui an să dea gata cea mai frumoasă cale ferată din Europa.

Intregul popor își alinteste privirile înspre ei, se bucură sincer de fiecare biruință a miilor de brigadieri, a miilor de eroi ai muncii de pe acest șantier care constituie o mândrie a Republicii noastre Populare.

Pe un câmp plin de gropi a luat ființă o uriașă tabără a tinereții

Dela Petroșani, orașul „aurului negru”, calea ferată trece mai departe spre Lupeni, când de-o parte și de alta a Jiului. Cea dintâi stație pe traseu, este Livezeni. Dar din vechii călători mai poate recunoaște astăzi satul Livezeni, cu casele împrăștiate pe coline, pe dealuri. Nimic din aspectul de ieri, nici frântură măcar din vechea viață a satului. În chiar inima Livezenilor, pe câmpul presărat cu gropi și anuri din spatele gării, s-a născut din pământ o nouă așezare, au luat ființă clădiri, în care palpită viața plină, furtunosă, viața.

Pe o mare întindere împrejmuită de un frumos gard de scânduri se înșirăsc în bătaia soarelui primărie, vreo 15 bărăci cu o înfățișare plăcută, pe acoperișurile cărora fâlfăie drapelele roșii ale muncii.

La intrare, te întâmpină o măiestroasă poartă, împodobită cu verdeață, drăpele și chipul iubitelui nostru țar și prim brigadier: Gh. Gheorghiu-Dej. Pe frontispiciul poartii scrie cu litere mari: „Șantierul național „Gh. Gheorghiu-Dej”, sectorul I Livezeni.

După lămuririle de rigoare date brigadierului care străjuiește la poartă, pătrunzi în tabără. Inima svăcnește mai repede în piept. Cu fiecare pas mai departe în această lume a tinereții, viața de până aci, din afara taberei, îți se desprinde din gânduri. Pășești automat înainte. Privirile îmbrățișează lacome aspectele din jur.

Iată în stânga clădirea comandamentului de sector, iar mai înainte baraca brigăzii a VIII-a „Dâmbo-

O zi de Duminică în tabăra brigadierilor

Zi de recreție. După 6 zile de muncă intensă, de bătaie aprigă cu stâncile, Duminica vine ca un balsam de înprospătare a forțelor. Brigadierii se scoală mai târziu ca de obicei. În curte, trompeta sună strident deșteptarea. Barăcile se umplu din nou de vibrațiile glasurilor, de râsete.

— Scoală, măi tovarășe, că te prinde amiaza în pat, — se adresează zâmbind tov. Bora Traian, comandantul brigăzii IV-a Arad, unui tânăr care nu se îndeamnă să iasă de sub pătură.

În dreapta, în cea de a treia baracă își petrec viața brigadierii noștri din brigada IV-a Arad, tinerii care au pornit din câmpiile Aradului, de pe frumoasele maluri ale Muresului, să se lupte cu munții.

În acest sector lucrează brigăzile: I și V-a Sibiu, II și III Alba, IV-a Arad, VI-a Brașov, VII-a Târnava Mare, VIII-a Dâmbovită, IX-a Medias și X-a Deva, totalizând 1015 brigadieri.

— Lasă-l tovarășe că mai este mult până mâine dimineată, — răspunde vesel un vecin, gata îmbrăcat.

Toti rîd, iar cel întârziat sare din pat, grăbindu-se să-i ajungă pe ceilalți.

Odată paturile făcute, brigadierii arădeni se încolonează la masă, unde-i așteaptă cafeaua. În curte se lucrează de zor la amenajarea unei scene, deoarece sectorul a fost anunțat că va veni echipa culturală a UTM-ului din Lupeni pentru a da o reprezentatie.

Pe la orele 10 echipa a sosit și prin frumosul program prezentat, a cules ropote de aplauze din partea brigadierilor. După reprezentatie, pe rând brigăzile trec la masă, iar celelalte s-au strâns la un loc, cântând cântece tineresti. Peste tot, armonie și voie bună.

Seara: vizionarea unui film la tabără, masa, cântece, jocuri și culcare. Trebuiau puteri noi pentru munca grea din a doua zi și brigadierii nu pierd nopțile, urmărind astfel ca în muncă să dea maximum de randament.

... Cântând muncim, țara să reconstruim, noi brigadierii României noi

Noaptea își ținea încă închise perdelele întinericului peste împrejurimi, peste barăcile din tabără.

Deodată, liniștea a fost sfâșiată de sunetele trompetei. Viața a renăscut din nou în barăci.

Brigadierii din schimbul I s-au sculat, pregătindu-se de lucru. În baraca arădenilor, aceiași forfoteală ca peste tot în tabără. N-a trecut nici o jumătate de oră și brigadierii se găsesc încolonați afară, la gimnastică. La comandă, brațele se întind, se apropie și iar se întind, mușchii se desmorțesc. În ritm tot mai viu, mișcările se în-suflețesc.

Se ia masa de dimineată și brigada după brigada, în coloane strânse se îndreaptă spre gară. Pașii bat cu putere pământul, cântecul răsună mai răspicat: — „Brigadieri, Gheorghiu-Dej ne chiamă să muncim...”

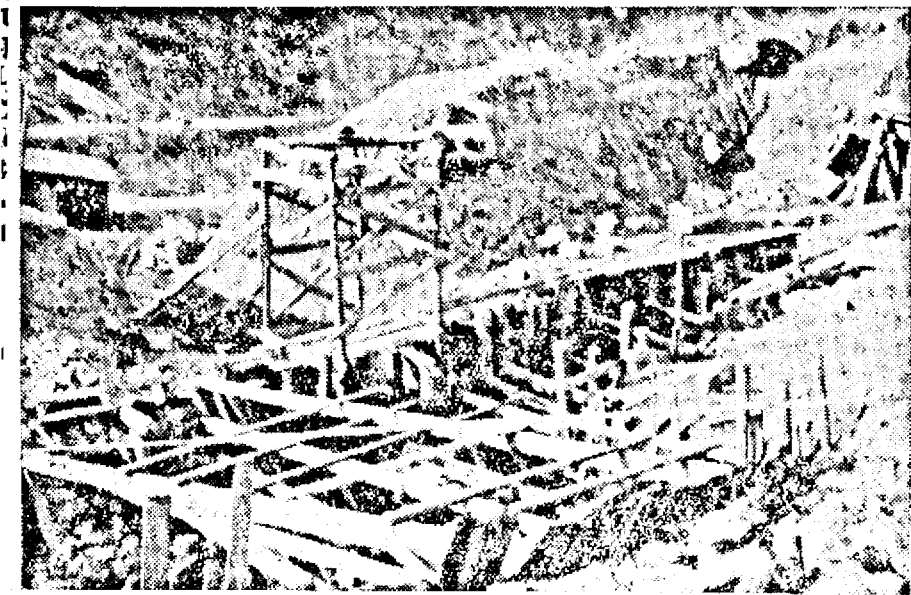
Vagoanele sunt luate cu asalt și în veselie generală, trenul porneste spre șantier. Dimineata e răcoroasă, dar brigadierii n-o simt. Încălziți de văpaia elanului de muncă, înflăcărați de clipele mărețe pe care le trăiesc, pe care ei și le făuresc brigadierii se astern cu sete pe lucru.

Pe coastele stâncoase ale munților s-a răspândit un furnicar de tineri. Se muncește la întrecere. În capăt, brigada I-a Sibiu, alături a II-a Alba, iar dincolo bravii brigadieri arădeni. În această dimineată lucrează la primul „șut” ceata a doua a brigăzii sub conducerea vrednicului Matei I. Stelian declarat erou al muncii, pentru că n-a vrut să plece de pe șantier timp de 36 ore. Aci la arădeni, se lucrează parcă cu și mai mare elan, cu și mai mult spor. Rîngile și târnăcoapele lor izbesc cu putere. Blocuri după blocuri de stânci se prăvălesc în apa spumegândă a Jiului. În coasta abruptă se conturează deja precis noul terasament.

Cântecul îndeamnă și mai mult la fapte: — ... Cântând muncim, țara să reconstruim, noi brigadierii României noi.

Iată-i pe brigadierii arădeni, exemplu viu în muncă. Numai bătălii unul și unul. În fruntea lor se găsește vigurosul Brebenaru — și el erou al muncii — a cărui putere face uimitor de repede gol în jur. Alături, fără să se lase mai prejos, tânărul Selaru, alt erou al muncii. Prin aceiași dârzenie în muncă s-au mai evidențiat din această ceată: Dimpa Carol, Banici Ioan, Medan Victor, Pop Valeriu, Clima Stefan, Rada Gheorghe, Brânzei Constantin, Tosca Gheorghe, Tocaci Ioan, Fehér Geza, Gal Adalbert, Mile Carol, Roșca Iosif, Regheș Iuliu și Sârbu Nicolae.

La orele două după amiază, intră la lucru schimbul II. Ceata a II-a a brigăzii arădene pleacă spre tabără, dar nu se întorc toți. O grupă nu vrea nici în ruptul capului să plece. Cei rămași — dintre care nu pot lipsi: Brebenaru și Selaru, — lucrează cu și mai multă sete.

Un viaduct — în sectorul Livezeni.

Alături de ei lucrează acum pe șantier ceata I-a sub conducerea tov. Alexandrescu Dumitru. Și această ceată muncește cu aceiași râvnă și își are și ea evidențiali: Târpeanu Vasile, Neșu Emil, Popovici Isai, Hedean Carol, Gruia Gheorghe, Mustădă Costică, Dinies Tiberiu, Suciu Petru, Golea Maxim, Garrilovic Adolf, Blaghi Liviu și Samuil Nichifor.

Crețeanu Gheorghe „copilul indispensabil” al șantierului

Odată cu brigada arădană a sosit pe șantier și tânărul mecanic Crețeanu Gheorghe. Încă din pri-

Brigada arădană în fruntea celorlalte brigăzi din sectorul Livezeni

În biroul comandamentului sectorului I. Livezeni, zarvă mare. De aci pornesc sfaturile și învățămintele atât de necesare în munca brigăzilor.

Comandantul sectorului este tov. Verdet Gheorghe, un tânăr bine făcut, cu fata serioasă și cu fruntea încrețită de marea răspundere pe care o are în acest post. L-am întrebat ce poate să-mi spună despre brigada arădană.

— Pot să-ți spun multe și toate bune — începe tov. Verdet. — În primul rând brigada Arad este cea mai disciplinată din sectorul nostru și pentru aceasta este mereu dată ca exemplu. Dar pe lângă disciplină, brigada arădană este tot timpul și în muncă în fruntea celorlalte brigăzi. Alături de ea se menține brigada VIII-a Dâmbovița. Între aceste două se duce astăzi o mare întrecere și când una când alta se clasează în frunte. Atât arădanii cât și dâmbovițenii depășesc zilnic norma de lucru cu 45-50 la sută. Pe deasupra, din brigada arădană au eșit primii eroi ai muncii pe sector, ca de exemplu: Matei Stelian, Brebenaru și Selaru, care au muncit cu un elan nemai întâlnit 36 ore continuu pe șantier. Acest fapt constituie mândria noastră, — încheie tov. Verdet.

Prin vrednicia lor, brigadierii arădani au terminat cu 10 zile mai repede norma stabilită până la 1 Mai

Aceleași lucruri bune le spune și tov. Fantazia Anselmo, conducător tehnic al șantierului Polatiste din partea CFR-ului.

— Faptele acestor tineri mă uimesc din ce în ce mai mult — spune el. — Trebuie să spun delă început că acest șantier este cel mai greu din Balcani. Lucrările au fost începute aci de regimurile trecute încă din 1936, dar antreprizele care au luat lucrările, nu au executat din ele decât partea cea

mele zile, prin cunostintele sale tehnice și prin sârguința lui, a fost pus la muncă foarte importante. Astăzi, acest tânăr nu pleacă de pe șantier din zori și până târziu în noapte, devenind „copilul indispensabil” al șantierului. El repară țevile cu aer comprimat, mașinile de perforat, compresoarele, etc., și prin vrednicie, prin spiritul lui de sacrificiu, este dat ca exemplu. La orice oră din zi îl poți vedea călărând pe coastele muntilor, punând garnituri la țevi sau în tunelele întunecoase pentru alte reparatii. Este peste tot cu fata luminată de același zâmbet, gata mereu de orice muncă cât de grea.

mai ușoară, iar ce era mai greu, a fost lăsat baltă, deoarece nu rentă, nu ieșeau destule beneficii. Pe atunci nu se lucra în interesul țării, ci numai pentru câștiguri cât mai grase.

— Au trebuit să vină aci acești bravi tineri — continuă tov. Fantazia — și să se astearnă pe lucru cu asemenea elan, ca lucrările să poată fi duse la bun sfârșit. Mărturisesc sincer că atunci când tinerii și-au luat angajamentul că vor ter-

Șantierul - o școală unde se naște un nou tip de tineret

Dacă brigada Arad a reușit să dea asemenea rezultate excepționale, aceasta se datorește în mare măsură comandamentului acestei brigăzi, compus din următorii: Bora Traian, comandant, Betea Roman, ajutor, Tofan Emil resp. tehnic, Dumitrescu Constantin, resp. cultural, Bălici Mihail, resp. administrativ, Barat Iosif sanitar și Császár Iosif, resp. sportiv.

Acești tineri, pregătiți încă în brigada dela Pecica-Nădlac, în afară de munca grea de pe șantier, sau îngrijit permanent de educația celorlalți 110 brigadieri de sub conducerea lor. Astfel, după orele de muncă au organizat ore speciale de educație și de instrucție în care se desbat pe larg o seamă de probleme cu caracter educativ. Nu puține au fost cazurile, când întreaga brigadă stătea în ședință educativă până la orele 1-2 din noapte, pentru că apoi la orele 4 să se scoale și să plece la muncă. O pildă de zilnic Tofan Emil, care stă permanent câte 16 ore pe șantier în mijlocul brigadierilor.

Toate acestea au contribuit la ridicarea nivelului politic și cultural și la înrădăcinarea unui nou spirit față de muncă.

Așa se explică faptul de ce tineri, ca Brebenaru și Selaru, care vagabondau până mai deunăzi pe străzile Aradului, astăzi pe șantierul Livezeni au ajuns eroi ai muncii. Și ca ei mai sunt mulți. În felul acesta șantierul a devenit o școală, care

Tineri brigadieri și brigadiere de pe șantierele naționale! Elanul vostru în muncă este un exemplu pentru tot tineretul țării. Înainte, spre noi și mărețe succese pe șantierele muncii voluntare!

mina linia până la 1 Noembrie, nu am crezut că va fi posibil acest lucru, deoarece eu cunosc bine enormele greutăți de aci. M-am înșelat însă. Când am văzut cu câtă râvnă lucrează, cum depășesc zilnic norma, am fost sigur că acest angajament va fi îndeplinit, poate, chiar mai înainte.

— Nu merg mai departe decât să dau exemplul tinerilor arădani, care au muncit cu asemenea însufletire, încât terasamentul din partea lor, care trebuia dat gata până la 1 Mai, este terminat până acum, la 20 Aprilie și astfel brigada Arad poate fi dată la muncă în altă parte a șantierului, — a încheiat cu mândrie tov. maestru Fantasia.

Fapte semnificative, care vorbesc dela sine.

Iată, de altfel, rezultatele tehnice înregistrate la acest sector dela 1 Aprilie la 15 Aprilie:

— 537 metri cubi beton, 501 m. c. excavatie, 1877 m. c. rănguit piatră, 1667 m. c. săpat stâncă, 2709 m. c. terasament, 317 m. c. material transportat, 1500 m. c. evacuat tunel, 1597 m. c. moloane, 219 m. c. zidărie, 306 m. c. săpături speciale, 33 m. c. spart piatră, 396 bărne cărate, 116 saci ciment descărcați, 180 cranpoane pentru prins sinele și 335 metri liniari montat cale ferată.

transformă adânc și face ca tineri care se părea că n-au nici un rost în viață, să ajungă până la calificativul de eroi ai muncii.

Deasemeni s-au văzut aci cazuri când tineri săraci au primit pentru meritele lor haine și bocanci și n-au vrut să le primească, donându-le altora, mai săraci decât ei.

Tot în sectorul Livezeni se construiește în prezent un stadion modern care să cuprindă toate ramurile sportive.

Și în ce privește alimentația, situația se prezintă cât se poate de bine, servindu-se dimineața cafea,

la orele 10 un dejun compus din brânză sau marmeladă, la amiază două feluri de mâncare cu carne, la orele 4 alt dejun, iar seara tot două feluri de mâncare.

Nu ne întoarcem la Arad numai după ce vom trece cu primul tren dela Livezeni la Bumbesti

Și acum să vedem ce ne spun brigadierii noștri:

— În numele tovarășilor din brigada IV-a Arad — începe tov. Bora Traian — și în asentimentul lor, declar că nu ne întoarcem acasă cu nici un preț numai după ce am trecut cu primul tren dela Livezeni la Bumbesti.

— Și mai ales, în nici un caz nu ne vom întoarce fără drapelul muncii pe șantier — completează repede tov. Tofan.

Două declarații, două hotărâri care spun mult, spun totul și care vor aduce numai mândrie orașului și județului Arad.

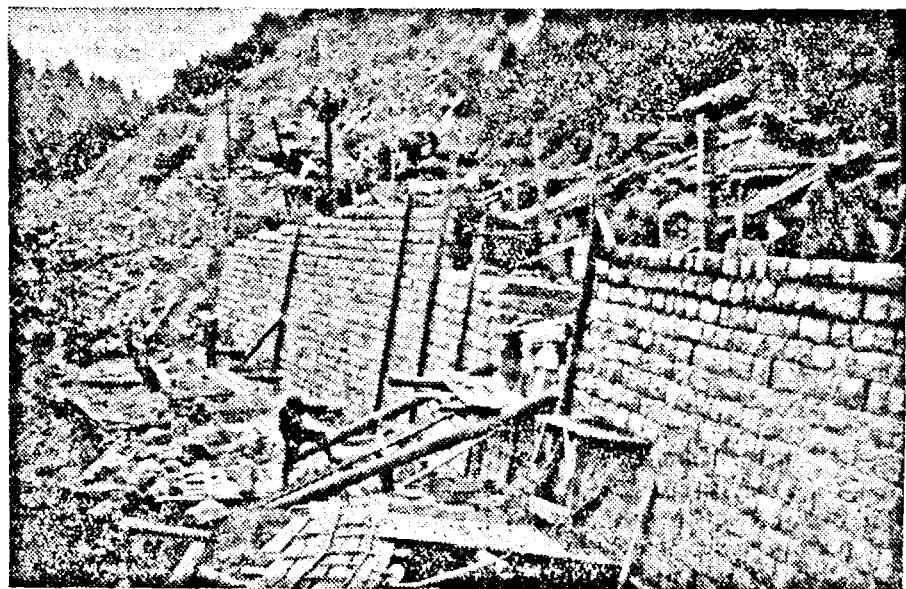
Noaptea și-a întins din nou pânza deasă de întinerie peste tabăra din Livezeni.

S'a încheiat o zi de muncă înverșunată, s'au înscris noi fapte, nouă pilde vii pe răbojul acestor vremuri de mari prăfaceri sociale.

În tabăra, în barăci, brigadierii cei tineri, brigadierii cei falnici și au închis pleoapele obosite în brațele somnului odihnitor și aducător de noi forte.

Pe aproape, apele înegrite ale Jiului se scurg mai departe tot înfuriate pe miile de energii care au îndrăznit să le turbure singurătatea.

Noaptea cuprinde tot mai strâns în vălurile ei liniștite tinerii, bătrănilor, tabăra, împrejurimile, ca mânăne la crăpatul zorilor torențele cloțitoare ale tineretului să se reverse din nou peste văi, pe coastele muntilor. La munca cea mare, la binecuvântata muncă pentru înflorirea României noi.

Întărirea terasamentului printr-un zid de piatră.

Femeile dovedesc că merită pe deplin drepturile acordate prin Constituția R. P. R.

Femei în posturi de primar, asesoare populară, subadministrator de fermă, la sîrunc și ca îndrumătoare

In întâmpinarea zilei de 1 Mai, primul 1 Mai sărbătorit sub soarele Republicii Populare Române, femeile din toate straturile sociale: muncitoare, sîtence, intelectuale și gospodine, au prestat mii de ore de muncă voluntară, au vîruiat edificii publice, au pavat drumuri, au confecționat hîinute pentru copii în clăci, au distribuit lapte la centrele de lapte, au înșămînat grădini, fiind active în toate domeniile nuncii culturale, economice și de asistență.

Conștiente că drepturile și libertățile pe care le-au câștigat nu vor putea fi menținute fără a întări în același timp Republica noastră populară, femeile au dat exemplu de devotament și elan care trebuie să ne înșuflească pe toți, în munca pentru reconstrucția țării și îmbunătățirea condițiilor de viață ale poporului.

In această zi de sărbătoare a tuturor oamenilor muncii, din galleria femeilor luptătoare pentru o viață mai bună și mai fericită, desprindem câteva figuri caracteristice pe care le-am vizitat în timpul nunciilor și le prezentăm cetitorilor noștri:

O femeie primar, o asesoare populară, o muncitoare, o îndrumătoare și o subadministratoare de fermă.

O femeie primar care a pus gospodăria comunei la punct

Pe terasa Primăriei din Comlăuș sînt 20 oameni stau la sfat. Discuțiile sînt fierbinții și nu se pot hotărî asupra unui lucru. Deodată apare mijlocul lor o țărăncă tânără. Oamenii o salută cu respect. „Bine că ai venit tovarășe Rozalia” — să ne spui cum să procedăm.

Și tovarășa Rozalia în cuvinte simple începe să vorbească sătenilor, lămurindu-i și însufletindu-i să se la bun sfârșit acțiunile întreprinse pentru ridicarea comunei. „Așa am făcut cunoștință cu primăria.”

Țărăncă Crișan Rozalia și-a început activitatea politică în 1945, cînd s'a străduit să organizeze sătenii din Comlăuș în Frontul Plușilor. Evidențindu-se în muncă, în scurt timp a ajuns membră în comitetul de plasă al Frontului Țărilor și chiar membră a Comitetului Județean. A fost delegată la batoză și numită întrucoare județeană a Frontului Țărilor. Pentru meritele ei în domeniul ridicării conștiinței populației comunei, pentru cinstea ei și otamentul față de nevoile sătenilor săraci, poporul a ales-o primar.

Și femeia tânără de 28 de ani, mama a 5 copii, s'a dovedit demnă în funcțiunea de răspundere pe care a ocupat-o. Iată cum se exprimă țărutul comunei:

— Ar fi bine ca fiecărui sat să i se dea un primar ca Rozalia noastră.

Prin vigilența ei planul de înșămînțării de toamnă a fost depășit cu 10 la sută, iar înșămînțările de primăvară au întrecut cu 80 la sută planul stabilit. Meritul ei cel mare este că nu lucrează izolat, ci mereu contribuie la bunăstarea obștei.

Dar so lășăm pe primăria să vorbească:

— „Acum muncesc să putem înșămînța un câmin sezonier. Am luat suri în vederea înființării unei școli culturale. Vom ridica încă un șir deasupra școlii. Inșă cel mai important punct din planul nostru este electricizarea comunei.

— Am cerut sprijinul tovarășului nostru Ranghel pentru realizarea acestui plan și avem toată speranța că în scurt timp visul nostru va deveni realitate. Mai ales că acum

avem și o țărăncă în prezidiul Republicii noastre Populare, o femeie primar, încheie, cu surăsură pe buze, tovarășa Rozalia, primar în Comlăuș.

O țărăncă împarte dreptate în plasa Sântana

Nu este om în regiunea Sântana care să n-o cunoască. Nu este om care să nu se uite la ea cu respect. Nu este femeie care atunci cînd are

o problemă grea de rezolvat, să nu meargă la dînsa, să nu-i ceară sfatul și să nu aibă siguranța că va primi o mîna de ajutor.

Această femeie înaltă, tînară, cu sprîncene groase, ai căror ochi oglindesc o bunătate de mamă, este sîtencă Drăgan Elena, asesoare populară în comuna Sântana.

Din inițiativa și stăruința ei, UFDR Sântana, a obținut un hectar pămînt dela Ocolul Agricol din care jumătate a fost înșămînțat cu cartofi, legume și chiar cafea, pentru încercare, și jumătate cu cânepă pentru îmbrăcarea și aprovizionarea copiilor săraci.

Tovarășă Drăgan Elena ne povestește câteva cazuri dela judecătoria. A redus pedeapsa unui tînar dela Caporal Alexa care în stare de beție a bătut un ucenic dela ITA. A redus pedeapsa unui gestionar al cooperativei Sântana care în urma cercetărilor a fost găsit nevinovat în mare parte, vinovații principali fugind între timp.

— Spune-ne acum cazuri cînd ai mîrit pedeapsa, — ne adresăm tovarășei Drăgan.

— Apoi măresc pedeapsa saboto-

rilor și speculanților. Să le treacă poșta să fure poporul.

Așa înțeleg asesorii populari să-și îndeplinească misiunea.

O femeie care a colindat 11 sate, lăsînd lumină în urma ei

— Nu mai am talpă la pantofi? ce conțiază. Principalul este ca femeile din plasa să pînă în ziua de 1 Mai să fie organizate în

UFDR. Iată, cum se exprimă tovarășa Oarcea Magdalena, una din cele mai bune îndrumătoare din județul nostru.

Tovarășă Oarcea Magdalena este o veche luptătoare. A muncit ca taxatoare la STB, 8 ani de zile. A îndurat mizeria din partea solului ei, care venind acasă beat, o bătea mereu.

După 23 August 1944, muncitoarea STB-istă s'a încadrat în lupta pentru ridicarea standardului de viață al muncitorimii, înscriindu-se în Partidul Comunist Român. De frica bărbatului — om lipsit de conștiință, om rămas în întunerecul creiat de regimurile burghezo-moșieresti — își păstra carnetul de membru în cenușa hornului. Intr'o dimineață, cînd s'a pregătit să plece în oraș pentru chetă în folosul copiilor infometali din Moldova, bărbatul ei infuriat i-a frînt mîna.

Atunci tovarășă Oarcea și-a părăsit căminul nefericit și a venit acasă în satul natal, Șimandul de Jos.

Dela această vreme, ea și-a consacrat viața luminării maselor, luptînd contra întunerecului, care a distrus chiar și propria ei căsnicie. Pentru meritele ei în domeniul muncii de lămurire și pentru activitatea ei rodnică în timpul campaniei electorale, tov. Oarcea Magdalena a fost aleasă recent membră în comitetul județean UFDR.

Dela 4 la 9 mașini

Helstern Terezia lucrează de 13 ani la fabrica „23 August”. Este muncitoarea cea mai bună a fabricii. Mereu stă în fruntea listei celor evidențiați în muncă.

Și munca ei nu este ușoară, necesită multă atenție și mîini pricepute și ușoare.

— Am muncit — ne spune muncitoarea evidențiată — să măresc producția cât mai mult, ca fabrica noastră să câștige întrecerea cu cooperativa muncitorească de producție Solidaritatea. In loc să muncesc la 4 mașini, am lucrat la 9 și chiar la 10, să pot da țării cât mai multe produse de fier.

Din copilul meu voi face un bun mesteșugar, un priceput maestru.

Iată cuvintele unei muncitoare evidențiate, conștientă de necesitatea unui efort mai mare pentru ridicarea producției, pentru reconstrucția țării.

Subadministrator de fermă la Glogovaț

— O căutați pe subadministratoarea noastră? D'apoi ea nu stă în birou, toată ziua lucrează la câmp. Mai ales acum e treabă multă.

Mai mergem câțiva km. pînă o găsim în mijlocului terenului arat, muncind și dînd îndrumări oamenilor.

Bozgan Alexandra este de statură mică, cu ochi căprui, veseli, nu pare să aibă mai mult de 18 ani. O trăsătură a firii ei care se trădează la fiecare minut și care te face să o privești cu simpatie, este modestia.

— Cum am ajuns subadministrator la ferma REAZIM din Glogovaț? De cînd am fost fetiță mică, am simțit tragere de inimă față de agricultură.

— Și tata a fost un bun gospodăruș. Eu l-am rugat să-mi pună la dispoziție o grădină mică pe care s'o lucrez și s'o înșămînțez singură.

— După ce am terminat liceul, se înțelege dela sine că m'am înscris la Facultatea de Agronomie. Am învățat cu sîrguință și am reușit să obțin diploma de inginer agronom. Am fost numită subadministrator la această fermă și în această calitate am depus o muncă pentru amenajarea centrului de producere a semintelor de legume. Pînă acum am pus seminte de ceapă și de pepeni ciogani pe câte 5 hectare.

— Am reușit să câștigăm întrecerea cu ferma REAZIM din Aradul Nou, la arături. In timpul liber studiez cărți de specialitate. Îmi place îndeosebi să citesc despre realizările savanților agronomi sovietici Miciurin și Titin pe care am avut fericirea să-i văd la Facultatea din Cluj. Succesele agronomiei sovietice îmi dau speranța să cred că și în țara noastră vom putea obține realizări minunate.

Cu toate forțele și cunoștințele mele, voi munci să contribuie la independența noastră față de importul din afară în ceiace privește producerea de seminte, ca fermele REAZIM să îndeșteze toate ogoarele noastre cu seminte, iar grăul nostru să fie exportat prelucrat sub formă de făină și paste făinoase. Prin munca noastră a tuturor vom face din Republica noastră Populară una dintre cele mai frumoase și bogate țări din lume — își încheie cuvîntul Bozgan Alexandra. Și cînd privim holdele de grâu care strălucesc sub bătaia aurie a soarelui, cînd ne gîndim la strălucirile victoriei obținute în producția industrială, suntem convinși că așa va fi.

Hodoș Clara

Femei!

Lucrați cu râvnă în toate domeniile vieții obștești pentru a întări Republica Populară Română și a chema în pacea căminelor voastre!

Muncitorii din Atelierele C.F.R. Arad**cinstesc memoria eroului clasei muncitoare :****ILIE PINTILIE**

Când intri pe poarta Ateliere-
lor Principale CFR Arad, privirile
ți se opresc deodată, ca și când ar
primi o poruncă peste care nu pot
să treacă. Și apropiindu-le de ceea-
ce le-a oprit, simți necesitatea de a
te opri în fața unui bust, ce înfăți-
șează în tărnia bronzului chipul u-
nuia din cei mai vajnici luptători
și conducători ai clasei muncitoare
din România, neuitatul Ilie Pin-
tilie.

Există vreun muncitor care să nu
fi auzit de Ilie Pintilie? Există
vreun muncitor în conștiința căruia
să nu se păstreze amintirea lui Ilie
Pintilie?

Pentru ambele întrebări răspun-
sul este știut fără să-l mai amintim.
Cuvântul și fapta luptătorului sau
înscris pentru todeauna în istoria
mișcării muncitorești din țara noas-
tră ca strălucite exemple, puse în
slujba clasei muncitoare.

Nu facem biografia lui Ilie Pin-
tilie. O cunosc milioane de munci-
tori și ea rămâne ca un permanent
îndreptar pentru năzuințele oame-
nilor muncii. Meritele luptătorilor
ce și-au jertfit viața pentru idea-
lurile de mai bine ale clasei mun-
citoare, le cunoaștem nu de azi, nu
de ieri, ci din vremea când în țara
noastră ca și în celelalte țări, nu-
mai îndrăzneala unui cuvânt pentru
revendicarea drepturilor subjugate
de politica unui reactionarism săl-
batic, însemna scoatere din viața
publică, pușcării, lagăre de exter-
minare. Jertfele clasei muncitoare
au fost multe și mari. Eroii ei au
înscris în istoria noastră pagini de
neuitat. Dar dârzenia în luptă a
fost atât de mare, încât nu a putut
fi muiată prin niciun fel de meto-
dă a asupritorilor. Pe peretele unei
celule din închisoarea „model” a
Doftanei, sub ale cărei dărâmturi
s-a sfârșit viața lui Ilie Pintilie, un
luptător scrisese:

„Dacă dușmanii noștri cred că
prin schingiuiri și teroare vor în-
timida pe luptătorii pentru progres
se înșală amarnic. Tot ce vor face
e în zadar: mișcarea muncitoreas-
că va merge înainte pentru înfăptu-
irea misiunii sale istorice. Nu exis-
tă zid de închisoare destul de ma-
re, lanț destul de greu și bătăi săl-
batice care să împiedice lupta pen-
tru libertate, dreptate socială și
progres.”

De aceste cuvinte au fost pătrunși
marii luptători ai clasei muncitoa-
re, printre care se numără, în pri-
mele rânduri, ceferistul Ilie Pinti-
lie, fost membru în comitetul Cen-
tral al Partidului Comunist Român
luptător de frunte în mișcarea
noastră muncitorească.

Au trecut peste șapte ani dela
moartea lui Pintilie. Sufletul mun-
citorimii s-a îmbrăcat într-un dure-
ros doliu, dar și în răbufneala unei
drepte răzbunări.

Azi, în centrele mari muncito-
rești, bustul lui Ilie Pintilie se ri-
dică ca o lumină călăuzitoare.

Ceferiștii din Arad, în amintirea
neuitatului lor ortac în muncă și
luptă, au ridicat în cinstea primu-
lui 1 Mai al Republicii noastre
Populare, bustul de bronz al vajni-
cului luptător ceferist.

Am văzut acest bust. Se ridică ca o
strigare de foc ce chiamă la luptă.
Răbufnește ca un torent ce năpă-
dește totul ce găsește în cale, fă-
cându-și loc în mersul lui.

Am întrebat cine l-a lucrat. E
opera mâinilor muncitorilor ceferi-
ști arădani. Și m'am mirat a-
tunci, cum acești oameni anonimi
au știut să dea lucruri atât de mi-
nunate.

Și de desubtul bustului, pe pie-
destral, în față, tot turnate în
bronz, sunt trei tablouri în care se
oglindește munca, lupta și suferin-
țele lui Ilie Pintilie. Și bustul și
tablourile au fost turnate după mo-
delele de gips ale școlii de belle
arte din Iași. Dar chipurile de
bronz pe care le-au turnat munci-
torii ceferiști arădani spun parcă
mai mult decât modelele dela belle
arte. Când privești bustul și aceste
tablouri, citești în ele toată istoria

mișcării noastre muncitorești și te
simți obligat să urmezi drumul de
luptă al neuitatului Ilie Pintilie.

Am notat numele muncitorilor
ce au ridicat bustul lui Pintilie și
avem credința că aceste nume tre-
buie să fie ridicate din anonim, și
pentru a fi cunoscute.

Iată-le: Brânzeu Gheorghe, Brân-
zeu Alexandru, Toma Ioan, Vlad
Ioan, Bercea Teodor, Moț Vladi-
mir, Laurențiu Gheorghe, Mureșan
Ioan, Gabor Iani, Brătin Petru,
Grozav Ioan, Gaboras Vasile, Nișu-
lescu Gheorghe și Repas Teodor.

Mai notăm pe marginea acestui
articol că bustul lui Ilie Pintilie a
fost ridicat prin cele 520 de ore de
muncă voluntară ale ceferiștilor
ma sus amintiți.

Ilie Pintilie străjuește în curtea
Ateliereilor Principale CFR, întru-
chipând înaltul simbol al luptei
clasei muncitoare, pentru împlini-
rea năzuințelor de mai bine a tutu-
ror oamenilor muncii.

G. C.

Mândria noastră : muncitori și tehnicieni inovatori

Trei femei în fruntea producției

(Urmare din pag. 3-a)

Una dintre
cele mai bune
torcătoare din
fabrica ITA este
tov. Mateuț Ana. Ea a de-
pășit tot timp
concursului
dintre filaturile
din țară (19

Ian. 1948—31 Martie 1948) norma
stabilită. Media generală pe care a
atins-o tov. Mateuț Ana în decursul
întrecerii este de 175 la sută, adică
a depășit norma stabilită cu 75 la
sută.

Cum a putut realiza tov. Mateuț
o asemenea producție?

În primul rând, pe tot timpul
concursului, ea nu a avut nici o
absență nemotivată sau motivată.
Deasemenea niciodată nu a întâr-
ziat dela lucru.

În al doilea rând, își cunoaște
foarte bine mașina. Aceasta însem-
nează că tov. Mateuț Ana s'a preo-
cupat de mașina sa, că are bogate
cunoștințe tehnice.

— O putem pune la orice mași-
nă — mărturisese tov. Redes — și
randamentul ei va fi acelaș.

Ce dovedește tov. Mateuț? Dove-
dește că ea și-a însușit în cea mai
mare parte disciplina în muncă, a-

ceia pe care Partidul Muncitoresc
Român o pune ca sarcină întregii
clase muncitoare. Fără îndoială că
tov. Mateuț a fost ajutată în mun-
ca ei de maestrul Mihaly Iosif, ceea
ce dovedește încăodată roadele
strânsei colaborări între muncitori
și maștri.

**Tov. Restea Maria
dela Bundweberel
a câștigat de 5 ori
premiul I.**

Nu are mai
mult de 18 ani.
E mereu voioa-
să. Privită în-
tre războaiele
sale, tov. Res-
tea Maria, pa-
re o fetiță. A-
bea când esti
lângă ea îți dai

seama de toată energia care o ca-
racterizează.

Constientă de sarcina sa cea mai
de frunte, tov. Restea Maria și-a în-
sușit o bună parte din regulile u-
nei munci disciplinate, astfel că
nici ea nu a lipsit niciodată dela
lucru, nu a întârziat, își cunoaște
bine mașinile și materialul cu care
lucrează și drept rezultat al acestor
cunoștințe, ea a fost de 5 ori pri-
ma pe toată țesătoria. Ea a fost a-
ceia care la 25 Aprilie a primit în
mână, mândrul Drapel Roșu, câști-
gat de țesătorie în concursul cu
fabrica Teba. Ea este mândria țe-
sătoriei, ea, alături de Mateuț Ana
și de maestrul Moravski Iosif, este
mândria muncitorilor dela ITA.

**Un loc deosebit în
vlașa tov. Sárközi
Ecaterina îl ocupă
producția**

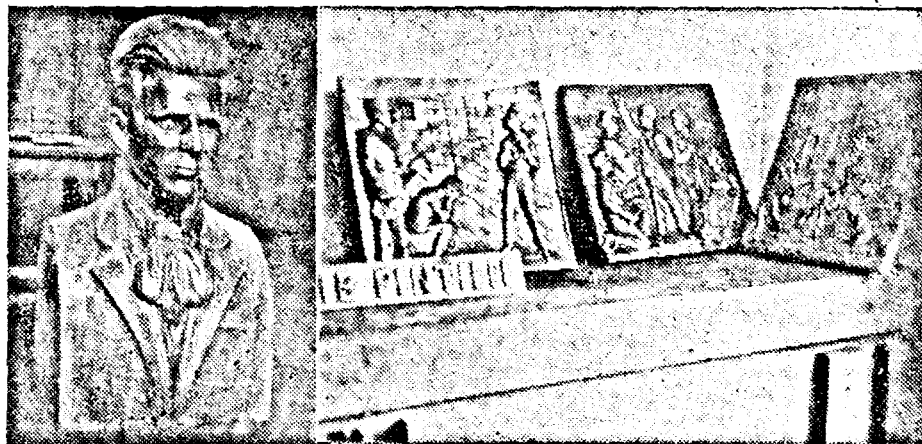
Tot ca tova-
rășele sale dela
fabrica ITA,
Sarkozi Ecate-
rina, țesătoare
la Teba, este
una din cele
bune muncitoa-
re. Atât în 1946
cât și în 1947,

precum și în cadrul întrecerii cu
țesătoria ITA această tovarășă s'a
evidențiat printr-o severă disciplină
în muncă.

— Pentru orice muncitor consti-
ent, este o datorie de onoare de a
traduce în fapt disciplina în mun-
că, — ne-a mărturisit ea.

Și aceste cuvinte i-au fost lozincă
Dar nu o lozincă ruptă de preocupă-
rile ei, ci o lozincă vie, care tră-
ie în gândul și inima ei și pe care
a tradus-o în fapt tot mai mult
mereu mai mult.

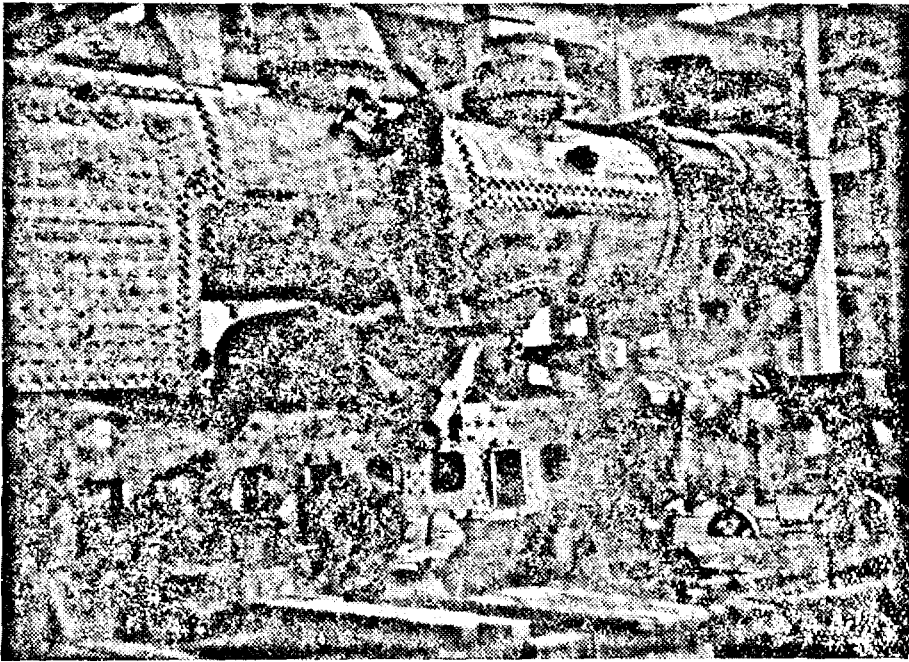
Exemplele de muncă ale acestor
tovarăși și tovarășe trebuiesc urmate
de întreaga muncitorime arădană
Lărgind cât mai mult disciplina în
muncă, aducând tot mai multe ino-
vații vom face din sarcina trasată
de Partidul nostru o faptă vie, vom
usura munca tuturor și vom con-
tribui la estințarea și îmbunătățirea
vieții poporului nostru — vom lărgi
și întări sectorul economic al Re-
publicii Populare Române.

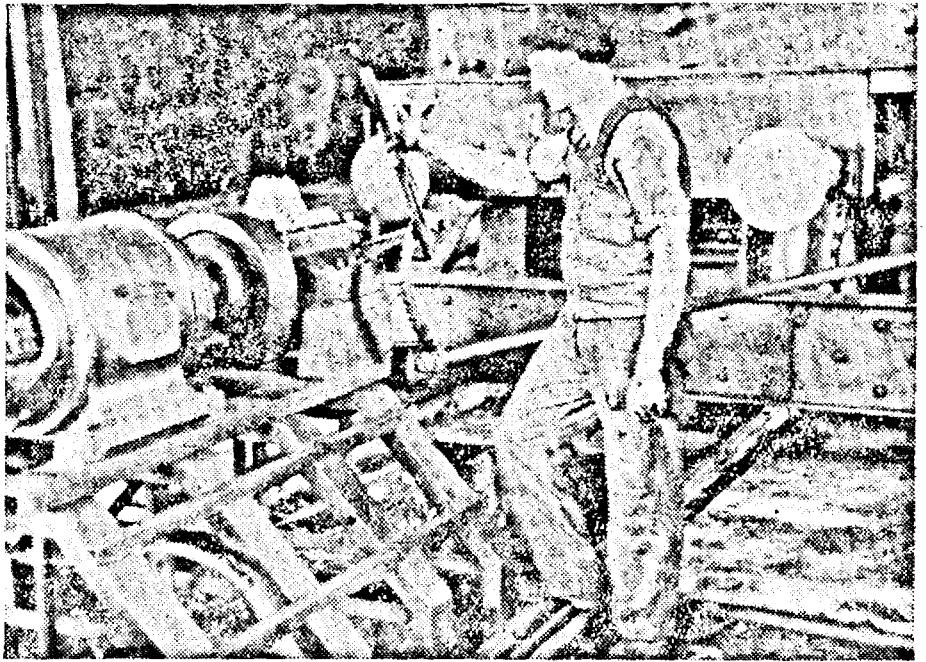
Muncitori, tehnicieni,
ingineri și funcționari!

Întăriți disciplina în muncă! Dezvoltați spiritul
de inițiativă și organizare, pentru ridicarea
productivității muncii

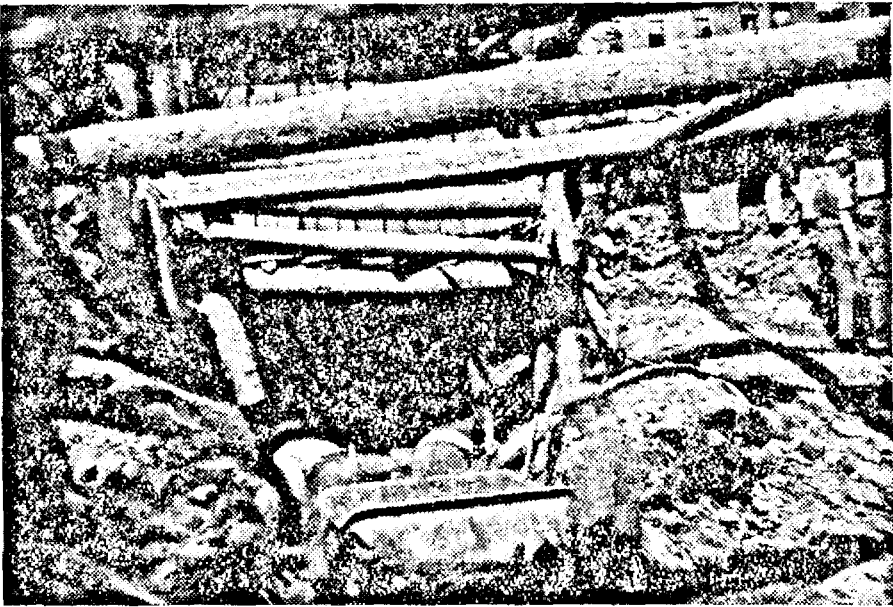
Prin munca noastră să întărim Republica Populară Română!

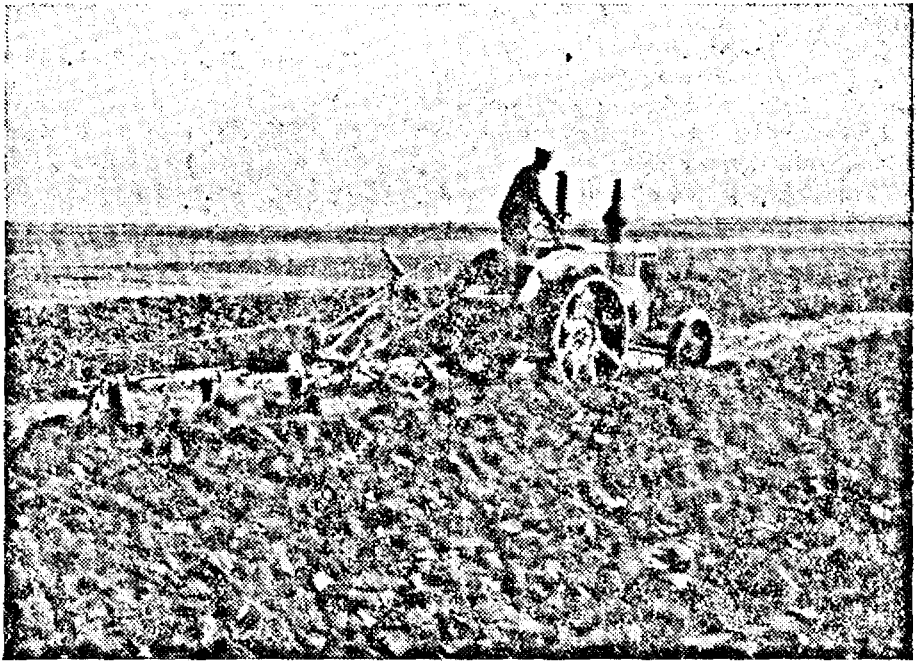
CFR-istii din Arad muncesc voluntar la repararea locomotivei care va fi predată circulației la 1 Mai.

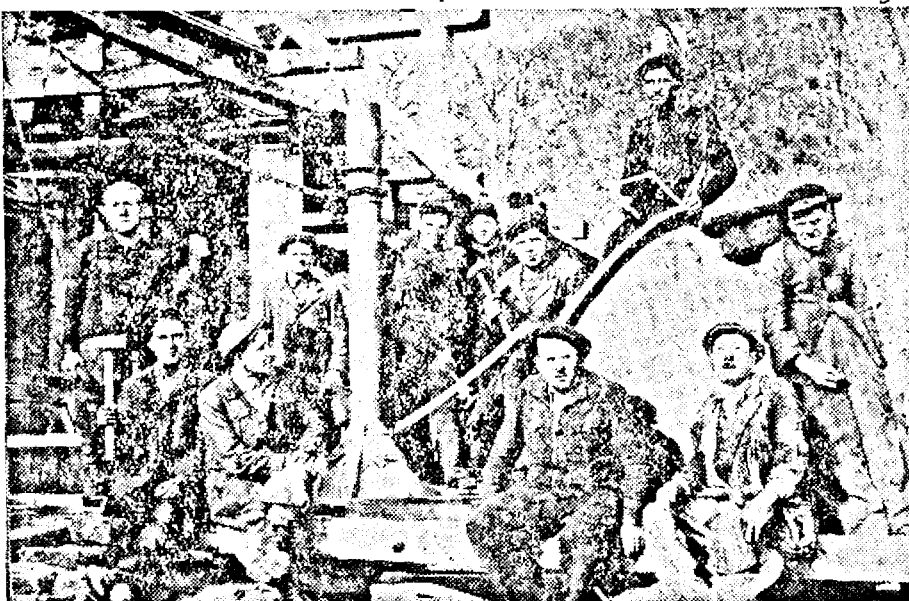
O inovație a muncitorilor dela Depoul CFR-Arad: vinciul electric.

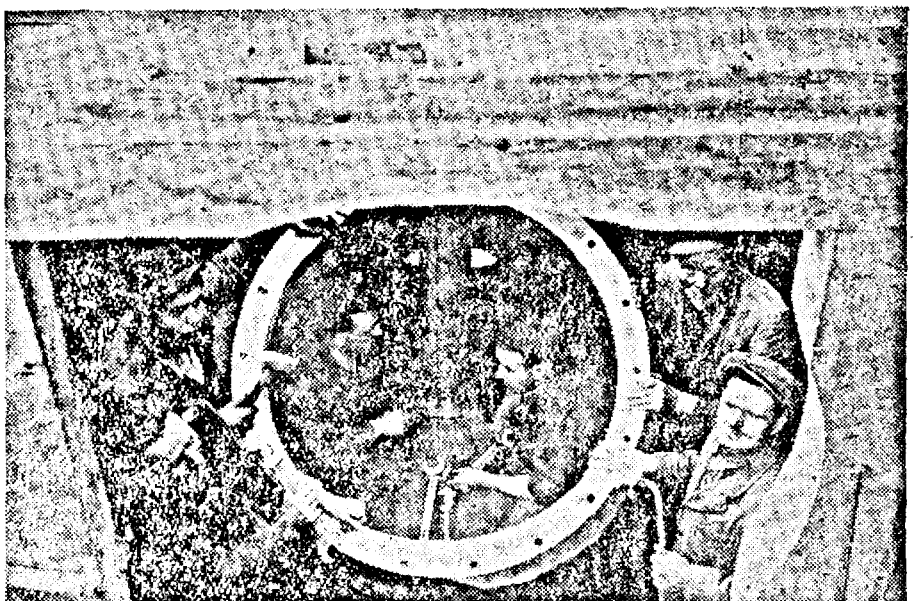
Șantierul național „Gheorghiu-Dej” Bumbesti—Livezeni. Brigadierii în muncă la construirea unui tunel

Tractorul: o armă de neprețuit în campania însămânțărilor.

Un grup de muncitori din Sebiș, prin munca cărora se reface industria din această regiune.

Montarea turbinei electrice din Sebiș.